

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 146.

Fjerde Session.

43de Møde.

Løvedagen d. 18. Decembr.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Jeg troer derfor, at det, navnlig naar man erindrer, hvad der tidligere er skeet i denne Sag, ikke vilde være rigtigt, om den ærede Forsamling vilde gaae ind paa at bevilge denne Sum. — Med Hensyn til det Uendingsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (B. Schøler), og som gaaer ud paa, at Staten skulde yde et Tilskud af 800 Rbd. til Undervisning i Naturlæren omkring i Landet, saa kan jeg fuldkomment samstemme med den ærede Rigsdagsmand i det Dulle, han saaledes har udtalt, at „Folkets Dø" paa denne Maade kunde blive aabnet for Naturen; men jeg vil dog tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsmand, om han har en fuldsærdig Plan i denne Henseende, om han desangaaende har confereret med Ministeriet, og saaledes forviiset sig om, at der er Lærere, der ere duelige til at paatage sig dette Hverv (B. Schøler: Ja!), at der er de nødvendige Instrumenter (B. Schøler: Ja!), at der er Byer, hvor man ønsker den Undervisning, og hvor man desuden vil kunne drage Nytte deraf? (B. Schøler: Ja!) Dersom den ærede Rigsdagsmand har confereret med Ministeren derom, og Ministeren har tiltraadt hans Uendingsforslag, saa vil der fra Forsamlingens Side ganske vist være færre Vanskeligheder ved at gaae ind derpaa. Dog troer jeg under alle Omstændigheder, at Sagen vil kræve en mere omhyggelig Overveielse, og at dens Afgjørelse maa opsættes til 3die Behandling. Det glæder mig imidlertid, at den ærede Rigsdagsmand har

taget Sagen under en omhyggelig Overveielse; den Vitring, han før kom med, at han troede, at Selskabet for Naturlærens Udbredelse vilde bidrage Noget dertil, bragte mig rigtignok til at troe det, men jeg havde dog ikke ventet, at der havde fundet en saadan Conference Sted med Ministeren, hvilket i mine Dine aldeles forandrer Sagen. Dersom den ikke havde fundet Sted, vilde jeg stærkt have ndtalt mig mod hans Forslag.

Alberti: Jeg vil blot til yderligere Støtte for Udvalgets Forslag om, ikke at bevilge de 200 Rbd. til den ostindiske Mission, bemærke, at, efter de Dplysninger, der vare meddeelte i det første Budget, som blev forelagt Rigsdagen, er der al Anledning til ikke at bevilge disse 200 Rbd. Saavidt man nemlig kan forstaae de Dplysninger, som dengang bleve meddeelte, havde der fundet en Deling Sted af den ostindiske Missions Formue, og det var derved blevet bestemt, at Renterne af visse Capitaler skulde udbetales til Selskabet i Dresden. Dette er blevet overholdt, og hvad der nu fordres er Noget, der er uden for denne Deling. Efter de Bestemmelser, som i 1847 vedtoges og stadfæstedes ved fgl. Resolution, kan denne Ordning vistnok kun forandres, naar der oprettedes en ny Mission, men en saadan er ikke bleven oprettet. De 200 Rbd., som efter Udvalgets Forslag ville spares, ville alligevel blive anvendte til Missionsvæsenet, nemlig til den grønlandske Mission.

Det har været mig meget hjært at høre af den ærede Cultusminister, at han var enig i Forslaget under Nr. 29, nemlig om at Indtægter og Udgifter i Anledning af den kjøbenhavnske Liigbæring kun skulde bevilges for en meget kort Tid. Det er nemlig meget tilfredsstillende at høre, at der dog ikke ere mange